

desbastir v. tr. desfer (a
haver bastit)

desbatallat -ada adj. Sense batall.
Una campana desbatallada

desbocament adv. Desempren-
nament.

Sit d'un cavall o averia que
no obeeix al pre. || fig.

desbocat-ada adj. Inclinat a
dir males paraules; maldient.

desbatejar v. tr. Breure (a alquí o algun cos)
el seu nom per donar-li'n un altre.

desbocament m. Acció de des-
bocar-se; l'efecte.

desbocar-se v. pron. Posar-se a córrer
abruvament un cavall o averia des-
obeint el pre. || Anar-se'n de la
llengua dient paraules inconvenients, etc.